
DOPYTYWAĆ SIĘ (2) *vb impf*

Zawsze się.

o oraz a jasne.

inf dopytywać się (1). ◇ *praes 2 sg* dopytywãsz się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (błędnie zam.: dopytawać się) i XVIII w.

Dowiadować się pytając; inquirere Modrz; discere, interrogare PolAnt [czego] (2) :

dopytywać się od kogo (1): Czegółz dáley po nas chcefz? ábo cze⁶⁰ fię od nas dopytywałz [*interrogare et dicere a nobis*]? *BudBib 2.Mach 7/2.*

Szereg: »wywiadować się abo dopytywać« (1): Ták fię zda/ iákoby nam odeymowali moc wywiadować fię ábo dopytywác [*potestatem inquirendi*] wyłtępkow ołob ná vrzędziech będących *ModrzBaz 49v.*

Synonimy: dowiadować się, szukać, śledzić.

Formacje pochodne cf PYTAĆ SIĘ.